

RIIGI TEATAJA

Nr. 56.

3. juulil 1934.

Nr. 56.

Art. 494. Piimaseadus.

495. Tööstöörside ja riiklikkude, kogukondlikkude ning ühiskondlikkude tööde korraldamise seadus.
496. Eesti ja Läti vahel Riias, 28. mail 1926 allakirjutatud Maksude sisse-nõudmise ja maksualuste kohta teadete vahetamise konvent-siooni juurde kuuluva protokolli kinnitamise seadus. — Protokoll.
497. Või hinna kindlustamise seaduse muutmise seadus.
498. Pensioniseaduse alla kuuluvate Riigi sadamatchase ametnikkude ja teenijate koosseis.
499. Määrus meieri kutsetunnistuse väljaandmise korra kohta isikutele, kellel puudub piimandusekooli lõputunnistus.
500. Nimekorralduse seaduse elluviimise juhtnöörid.
501. Teadaanne Eesti-Poola veterinaarkonventsiooni jõesseastumisest.
502. Teadaanne Eesti-NSVL vahelise Mittekallaletungi ja tülide rahulikul teel lahendamise lepingu pikendamise protokolli jõesseastumisest.
503. Otsus raudtee üldise kaubaveotariifi nr. 66 muutmise kohta.

494. Piimaseadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 22. juunil 1934.

1. peatükk.

Üldeeskirjad.

§ 1. Käesoleva seaduse alla kuulub siseturul inimtoiduks määratud piima ja piimasaaduste tootmine, ümbertöötamine, transport, turustamine, kaubanduslikkudele ning tervishoiulistele nõuetele vastavalt eriliikidesse jao-tamine ja kontrollimine.

§ 2. Piima nimetuse all mõistetakse käesoleva seaduse järgi lehmapiima.

Piim, mis on saadud teistelt imetajatelt loomadelt, peab turustamisel kandma selle loomaliigi nimetust, kellelt ta saadud.

Piimasaaduste all mõistetakse käesolevas seaduses võid, juustu, koku-piima, koort, kooritud piima, hapupiima, keefirit, jogurti, kondenseeritud piima, piimapulbrit, koorejäästist ja teisi piimasaadusi, mis sellistena ette nähtud inimtoiduna käesoleva seaduse alusel antud määrustes.

§ 3. Käesoleva seaduse järgi loetakse: 1) piimatootjaiks neid isikuid, asutisi ja ettevõtteid, kes nende omanduses või valduses seisvate lehmade piima

müüvad või sellega muul teel teisi isikuid või ettevõtteid varustavad; 2) piima ja piimasaaduste tarvitajaks — neid isikuid, asutisi ja ettevõtteid, kes piima või piimasaadusi väljastpoolt oma majapidamist hangivad enestele isiklikuks toiduks või oma majapidamises kohal inimeste toiduks tarvitamiseks. Piima-kauplusi ja piimaümbertöötamise asutisi ei loeta piimatarvitajaks.

2. peatükk.

Piimakari, piima tootmine, transport ja hoid.

§ 4. Piimakarjana piimatootmise otstarbel võib kasutada ainult neid piimaloomi, kelle piim kas ümbertöötamatult või vastava ümbertöötamise järele piimana või piimasaadustena on kõlblik toiduks tarvitamiseks ning ei ole kahjulik inimese tervisele.

§ 5. Ruumid, mida kasutatakse piima tootmisel või piima hoiuks tootja majapidamises, peavad vastama tervishoiu nõuetele.

§ 6. Piimanõud ja tarbeasjad, mida kasutatakse piima ja piimasaaduste tootmisel, ümbertöötamisel, veol ja turustamisel, peavad olema kõlblikud oma otstarbeks, puhtad ja heas seisukorras.

§ 7. Piima tootmine peab sündima sel viisil, et piim selle juures ei rikeneks mustuse või teiste kõrvalainete piimasse sattumise teel, või et piim ei muutuks muul viisil kahjulikuks või kõlbmatuks tarvitamiseks inimestele või ümbertöötamiseks piimasaadusteks.

§ 8. Piima hoid ja transport peavad sündima puhtalt ja tingimustes, mis ei võimalda mustuse, haigusidude ja halvalõhnaliste ainete sattumist piima ja ilmastiku kahjulikku mõju piimale.

§ 9. Vabariigi Valitsusel on õigus keelata pastöriseerimata piima müüki linnade administratiivpiirides ja lubada erandeid ainult paremate piimaliikide toorpiimana liikvelelaskmisel.

3. peatükk.

Piima liikvelelaskmine.

§ 10. Linnades, kus ei ole pandud maksuma piima pastöriseerimise nõuet, ja alevites võivad piimatootjad varustada pastöriseerimata piimaga kauplusi ja piimatarvitajaid ainult kinnistes nõudes üleantava piimaga. Piimanõu sulgemisviis peab pakkuma kindlustuse, et nõusid ei ole avatud pärast nende täitmist ja sulgemist piimatootja majapidamises.

§ 11. Linnades, kus on maksuma pandud piima pastöriseerimise nõue, võivad pastöriseerimata piima liikvele lasta ainult need piimatootjad, kes on käesoleva seaduse alusel antavate määruste alusel teotsevate piimatootjate ühingute liikmeiks ja omavad ühingutelt loa piima liikvelelaskmiseks vastavas linnas.

Piimatootjate ühing peab vastavas linnavalitsuses registreeruma käesoleva seaduse alusel antavates määrustes ettenähtud korras. Kui ühing ei täida käesoleva seaduse alusel antud määruse nõudeid, võib Põllutöominister ühingu sulgeda.

§ 12. Piimatalitused peavad oma ehituse laadi, sisseseade, valgustuse, veevarustuse, õhuvahetuse ja üldise puhtuse poolest vastama tervishoiu ja tehnilistele nõuetele.

§ 13. Linnasid ja alevaid piimaga varustajad piimatalitused peavad olema varustatud sisseseadetega, millega on võimalik piimast pastöriseerimise teel kõrvaldada haigusidusid, jahutada piima vähemalt $+6^{\circ}\text{C}$, ja steriliseerida

piimanõusid ja aparate. Piimatalitused peavad headuselt ja kestvuselt proovima seda piima, mis nendele tootjate poolt tuuakse.

§ 14. Piimakauplustes võib sündida ainult piima ja piimasaaduste hulga väljamõõtmine, kaalumine ning pakkimine. Piima hapendamine on lubatud ainult eraldi ruumis. Kui piimakauplus asub eraldi ruumis, mis vastab piima käsitlemise nõuetele, siis on selles lubatud ka piima hapendamine.

§ 15. Linnade ja alevite administratiivpiirides on lubatud avada piimakauplusi kui ka muid piima ja piimasaaduste müügikohti ainult vastava linna- või alevivalitsuse loal. Eriluba piimaga kauplemiseks ei ole tarvis söögimajadel, kohvikutel, võõrastemajadel ja einelaudadel, kui nad müüvad piima ainult kohal tarvitamiseks.

§ 16. Linna- ja alevivalitsustel on õigus keelata lahtise piima ja piimasaaduste müüki oma administratiivpiirides olevatel tänavatel, majahoovidel, trepikodades, koridorides, elukorterites, turgudel ja platsidel.

4. peatükk.

Isikud, kes tegelevad piima ja piimasaaduste tootmisel ja liikvelelaskmisel.

§ 17. Piima ja piimasaaduste tootmisel ja liikvelelaskmisel ei tohi teotse da isikud, kes põevad nakkushaigusi, võivad nakkushaigusi edasi kanda, või kelle tervislik seisukord võib põhjustada piima või piimasaaduste rikkiminekut või inimestervisele kahjulikkude omaduste tekkimist.

5. peatükk.

Keelatud piima ja piimasaaduste kasutamine ja piima võltsimine.

§ 18. Keelatud on liikvele lasta piima:

1) mis on pärit majapidamisest, kus esineb mõni järgmistest loomataudidest või nakkushaigustest: põrnataud — anthrax, kohisev muhutada — gangraena emphysematosa, veiste ja põtrade taud — septicæmia haemorrhagica bovm, marutaud — lyssa vel vabies, suu- ja sõrataud — aphthæ epizooticæ, Salmonella gruppi kuuluvate pisikute põhjustatud soolte ja mao-põletik, samuti kui majapidamise karjas esineb nimetatud haiguste kahtlasi loomi või loomi, kes eristavad nimetatud haigusi tekitavaid pisikuid;

2) mis on pärit loomadelt: kes põevad lahtist tiisikust, kelle udara välisnahal esineb rõugeid; keda on poogitud põrnataudi vaktsiiniga, kui viimasest pookimisest on möödunud vähem kui 14 päeva; kes põevad haigusi, millega käib kaasas kõrge palavik, veremürgitus, veremädasus, robke nõre jooks suguosadest; keda on söõdetud söõtadega või arstitud arstimitega, mis, mõjutades piima omadusi, võivad muuta piima inimestervisele kahjulikuks; 15 päeva jooksul enne ja 5 päeva jooksul pärast poegimist;

3) mis on sinine, punane või muu teistsuguse ebaloomuliku värvusega, mõru, soolane, halva lõhnaga, limane, veniv, hallitanud, verdsisaldav või teiste sarnaste omadustega; mille tootmisel või turustamisel on teotsenud nakkushaigusi põdevad või nakkushaiguste pisikuid eristavad isikud;

4) mis oma koosseisult, omadustelt ja tervishoiu nõuetelt ei vasta käesoleva seaduse ja teiste vastavate seaduste alusel antavatele määrustele.

§ 19. Piima võltsimine on keelatud. Piima ja piimasaaduste võltsimiseks käesoleva seaduse mõttes loetakse:

1) kui piimalt on täieliselt või osaliselt ära võetud mõni loomulik koosseisu osa, ilma et see oleks teatavaks tehtud tarvitajale;

2) kui piima resp. piimasaadusi on värskendatud või konserveeritud ainetega, mis selleks otstarbeks ei ole lubatud vastavates erimäärustes; piimasaaduste võltsimiseks ei loeta piimasaaduste tööstustehnilises tootlemises tarvilikkude, inimestervisele mittekahjulikkude, vastavates erimäärustes lubatud ainete juurdelisamist;

3) kui kõrgemaväärtuselise piimana resp. piimasaadustena turustatakse täieliselt või osaliselt rikkiläinud või madalamaväärtuselist piima ja piimasaadusi;

4) kui kinnistes nõudes üksikmüügile minevatel nõudel ei ole selgelt ja arusaadavalt märgitud aine mõõt;

5) kui piima resp. piimasaaduste nõudel resp. pakenditel, kaubamärkidel või etikettidel leiduvad valeandmed tõelise turustaja või ümbertöötaja suhtes või kui need märgid on segased, või rikutud ilmse kavatsusega viia tarvitajad valearvamisele pakendi sisu kohta.

6. peatükk.

Järelevalve ja määruste andmise kord.

§ 20. Piima ja piimasaaduste tootmise ja turustamise tervishoiulist järelevalvet rahvatervishoiu alal teostavad tervishoiu-hoolekandevalitsus ja vastavad ametisikud Rahva tervishoiu korraldamise seaduses ette nähtud alustel ja korras. Järelevalvet teistel aladel teostavad Põllutöoministri poolt otseselt, või omavalitsuste ettepanekul Põllutööministri poolt määratud isikud.

§ 21. Järelevalve teostajad (§ 20) on õigustatud toimetama oma ülesannete täitmisel kõiki selleks vajalisi järelevaatusi, revideerimisi, juurdlusi, uurimusi ja proovide võtmisi piima ja piimasaaduste tootmise ja käsitlemise kohtades. Nimetatud kohtade omanikud, nende asemikud ja teenijad on kohustatud abistama järelevalve teostajaid.

§ 22. Kui järelevalve teostaja leiab, et kellegi isiku, asutise, ettevõtte või ühingu valdamisel ja järelevalve all olev piim või piimasaadused on läinud rikki, võltsitud või mõnel muul peatükk 5 nimetatud põhjusel muutunud tervisele hädaohtlikuks või toiduks kõlbmatuks, siis on ta õigustatud sarnast piima või piimasaadusi liikvelt kõrvaldama, määrates kindlaks nende hulga ja võttes proove ning saates neid vastavale laboratooriumile analüüsimiseks. Ühtlasi teatab oma korraldustest kauba omanikule või selle asetäitjale.

§ 23. On piim või piimasaadus hädaohutu tervisele, kuid siiski oma väärtuselt ja koosseisult käesoleva seaduse eeskirjadele mittevastav, saadetakse see järelevalve teostaja sellekohasel otsusel ja omaniku nõusolekul linna- või alevivalitsuse poolt kindlaksmääratud piimatalitusele ümbertöötamiseks. Ei nõustu omanik eelnimetatud korraldustega, denatureeritakse piim resp. piimasaadus tervisele kahjutute värvainete juurdelisamisega ja antakse omanikule tagasi.

Kui liikvelt kõrvaldatud piim resp. piimasaadus on tervisele hädaohtlik, hävitatakse see järelevalve teostaja otsusel ja korraldusel, või saadetakse see ümbertöötamiseks tööstuslikuks produktiks.

§ 24. Kui järelevalve teostaja leiab, et linna või alevi administratiivpiirides olevate piima liikvelelaskmise ja piimasaadusi valmistavate asutiste ruumid, nende sisseseade või varustus ei vasta käesoleva seaduse ja selle põhjal väljaantud määruste nõuetele, peab ta sellest teatama vastavale maa- või

linnaarstile, jättes ärakirja aktist asjasthuvitatule. Eksportsaadusi valmistavates piimatalitustes ettetulnud puudustest teatab järelevalve teostaja ka Põllutöoministeeriumile.

Vastaval maa- või linnaarstil on õigus nõuda ilmsikstulnud puuduste kõrvaldamist kindlaksmääratud tähtajaks. Selle nõude mittetäitmise korral suletakse ültätähendatud piima liikvelelaskmise ja piimasaadusi valmistavad asutised vastava maa- või linnaarsti ettepanekul tervishoiu- ja hoolekandevalitsuse poolt.

Kui nõude mittetäitja asutis on eksportsaadusi valmistav piimatalitus, siis otsustab sulgemise küsimuse Põllutöoministeerium.

§ 25. Maa- või linnaarstidel on õigus avalikult teada anda piima või piimasaaduste analüüside tulemusi, ära tähendades piima või piimasaaduste omaniku nime ja elukoha.

Ilmsikstulnud puuduste korral antakse analüüside tulemused teada piima või piimasaaduste omanikule.

§ 26. Vabariigi Valitsus annab määrusi:

- 1) piima ja piimasaaduste kaubandusliku liigituse,
- 2) piimakarjade loomaaarstliku tervishoiulise järelevalve teostamise,
- 3) piima ja piimasaaduste tootmise,
- 4) piima ja piimasaaduste tootmiseks ja käsitlemiseks kasutatavate ruumide ja sisseseadete,
- 5) piimatootjate ühingute tegevuse, järelevalve ja registreerimise,
- 6) piima ja piimasaaduste tootmiseks ja liikvelelaskmiseks kasutatavate abinõude ja pakendite,
- 7) piima ja piimasaaduste kontrolli, proovide võtmise ja analüüside tegemise ja
- 8) piima ja piimasaaduste ning nende valmistamise ja liikvelelaskmise tervishoiuliste nõuete ning piima ja piimasaaduste tootmisel ja liikvelelaskmisel teotsevate isikute kohta.

Ettepanekud p.p. 1—7 alal teeb Põllutöominister kokkuleppel Hariduse- ja sotsiaalministriga ja p. 8 alal Hariduse- ja sotsiaalminister kokkuleppel Põllutöoministriga.

§ 27. Linna- ja alevivalitsustel on õigus anda määrusi oma administratiivpiirides käsitletava piima tootmise, ümbertöötamise ja turustamist korraldavate asutiste tegevuse ning sisemise korra kohta. Linna- ja alevivalitsuste sellekohased määrused peavad olema kooskõlas käesoleva seadusega ja selle põhjal väljaantud määrustega. Need sundmäärused kuuluvad enne nende maksmapanemist läbivaatamisele ja heakskiitmisele Hariduse- ja sotsiaalministeeriumis ja Põllutöoministeeriumis.

7. peatükk.

Seaduse maksmahakkamine.

§ 28. Käesolev seadus hakkab maksuma 1. oktoobril 1934, kusjuures Vabariigi Valitsus võib anda määrusi arvates seaduse avaldamisest, missugused astuvad jõusse seadusega ühel ajal.

Tallinnas, 22. juunil 1934.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

N. Talts

Põllutöominister.

495. Töbörside ja riiklikkude, kogukondlikkude ning ühiskondlikkude tööde korraldamise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 20. juunil 1934.

I osa.

1. peatükk.

Töbörside korraldus.

§ 1. Töönõudmise ja tööpakkumise korraldamiseks asutatakse töbörsid.

§ 2. Töbörsid asutatakse omavalitsuste poolt Teedeministri otsusel. Töbörside tegevuspiirkonnad määrab kindlaks Teedeminister.

§ 3. Töbörside korraldamise ja ülalpidamise kulud kannavad omavalitsused. Kui töbörsi tegevuspiirkond ulatub mitmesse omavalitsusse, siis jagatakse kulud omavalitsuste vahel vastastikusel kokkuleppel; kui kokkulepet ei saavutata, siis määrab iga omavalitsuse kanda jääva kulude osa Teedeminister.

§ 4. Töbörside tegevust juhivad töbörside juhatajad, keda ametisse määrab töbörsi asukoha omavalitsus Teedeministri kinnitamisel.

Töbörside juhatajail on töbörsi tegevuse juhtimisel nõuandvaks organiks tööandjate ja töövõtjate pariteetne komitee, kelle liikmete arvu ja valimise korra määrab kindlaks Teedeminister.

Töbörsi teised ametnikud nimetab ametisse töbörsi asukoha omavalitsus töbörsi juhataja ettepanekul.

§ 5. Töbörsid registreerivad oma tegevuspiirkonnas:

1) töölisi, kes soovivad töbörsi vahetalitusel leida oma erialalist tööd või vahetada olevat tööd kohasema vastu ja

2) töötuid, kes vajavad tööd, kuid ei ole ise suutelised seda leidma.

Samas võib iga tööandja registreerida oma tööpakkumisi — tööliste saamiseks töbörsi vahetalitusel.

§ 6. Vahetalituse otstarbel võivad endid töbörsis registreerida kõik isikud, kes soovivad leida tööd töbörsi vahetalitusel ja kes on vähemalt 14 aastat vanad ning elanud töbörsi tegevuspiirkonnas vähemalt 2 kuud.

Registreeritud töövõtjate nimekirjade pidamise ja kontrollimise kord ning tööpakkumiste registreerimise kord määratakse Teedeministri poolt, kusjuures Teedeminister võib määrata, et registreeritav töövõtja peab antud töbörsi tegevuspiirkonnas olema elanud teatava aja.

§ 7. Töösaamise otstarbel registreeritakse töbörsis töötuid, kes ei oma sissetulekuid varandustest ega muudest allikatest ning ei ole õigustatud saada ülalpidamist teistelt isikutelt ja kes elanud töbörsi tegevuspiirkonnas vähemalt 2 aastat.

Töötute registreerimise alused ja kord määratakse Vabariigi Valitsuse määrusega. Neis määrustes võidakse lühendada eelmises lõikes ettenähtud tähtaega.

§ 8. Iga registreeritud töötu, kellele töbörs pakub tööd, on kohustatud pakutud töö vastu võtma. Pakutud töö vastuvõtmisest võib ära ütelda ainult mõjuvatel põhjustel, mida asjaosaline on kohustatud tarbe korral tõestama. Mõjuvad põhjused määrab kindlaks Vabariigi Valitsus Teedeministri ettepanekul.

§ 9. Kui töötu mõjuva põhjuseta keeldub temale pakutud tööst või antud nõusolekule vaatamata ei ilmu temale määratud tööle või rikub töödistsipliini, kustutatakse ta töötute nimekirjast kuni kahe aastani.

§ 10. Tööstöörside kaasabi on tasuta.

§ 11. Tööstöörside kuuluvad Teedeministeeriumi ülevalvele. Lähemad määrused ja juhendid tööstöörside tegevuse kohta paneb maksma Teedeminister.

2. peatükk.

Tööstöörside registreeritud töötute juhtimine maale.

§ 12. Põllu- ja metsamajanduse tootmisvõime tõstmiseks on Vabariigi Valitsusel õigus määrata töökorralduse erifondi krediitidest toetust või anda laenu põllupidajatele, kui need võtavad tööstöörside registreeritud töötutest juurde uusi palgalisi tööstöörde lisaks senistele — uudismaade harimiseks ja muudeks otstarveteks.

§ 13. Eelmises (12) paragrahvis nimetatud toetust või laenu võib anda põllupidajale kas juurdevõetavate tööstöörde arvu või ülesharitava maaala järgi.

Põllupidajale antavate toetuste ja laenude ulatus ja väljaandmise kord ning tingimused määratakse Vabariigi Valitsuse määrusega Põllutööstministri ettepanekul.

3. peatükk.

Avalikkude tööstöörde korraldus.

§ 14. Tööstmahu kohaldamise otstarbel vastavalt tööstnõudmisele võetakse riigiasutiste ning ettevõtete tööstkrediitide kasutamine Vabariigi Valitsuse poolt määratud piirides Teedeministeeriumi avalikkude tööstöörde osakonna järelevalve ja korraldamise alla. Sama kord kohaldatakse ka riiklikkude toetustega tehtavate omavalitsuste ja eratööstöörde kohta.

§ 15. Eelmises (14) paragrahvis nimetatud avalikkude tööstöörde jaoks võidakse Vabariigi Valitsuse määruse alusel moodustada avalikkude tööstöörde tööstöörde kaader.

Avalikkude tööstöörde tööstöörde kaadrisse võib palgata tööstöörde ja tööstöörde, kes omavad tarvilikku oskust ja vilumust antavate tööstöörde alal, kes on terved või ei ole kaotanud üle 35% tööstöörde.

Avalikkude tööstöörde tööstöörde kaadri tööstöörde kohta on maksvad riigitööstöörde kohta käivad üldised teenistuseeskirjad, kuivõrd käesolev seadus ei määra seda teisiti.

Avalikkude tööstöörde tööstöörde kaadri tööstöördele võib tööstöörde maksta tasu kas kindla päevapalga näol või tükitöö alusel Teedeministri poolt kinnitatud normide järgi, kuivõrd seda eriseadused ei määra teisiti.

§ 16. Avalikkude tööstöörde tööstöörde kaadrisse kuuluv tööstöörde, kes tööstöörde seast arvatud kaadrisse, heidetakse välja tööstöörde ja kaadrist, kui ta lahkub tööstöörde ette teatamata, rikub tööstöörde, rikub või kõrvaldab tööstöörde vara ja seesugust tööstöörde ei või uuesti registreerida tööstöörde tööstöörde enne kahe aasta möödumist.

§ 17. Avalikkude tööstöörde tööstöörde palgast võidakse Teedeministri otsusel pidada kinni igas kuus $\frac{1}{6}$, mis makstakse tööstöördele välja tööstöörde vaheajal.

Avalikkude tööstöörde tööstöördele, kellele tööstöörde ei saa kindlustada aasta kohta vähemalt 8 kuu kestel teenistust, ei peeta palga osa kinni.

§ 18. Avalikkude tööde töölisel, kes saanud tööd vähemalt 8 kuud aasta kohta, on keelatud kuni 12 kuu möödumiseni töötuna registreeruda tööbörzil.

§ 19. Teedeminister võib määrata, et tööhangete, töövõtete ja vedude võtjad riigi- ja omavalitsuste asutiste ning ettevõtete eelarveliste krediitide arvel võivad neile töödele palgata töölisi ainult avalikkude tööde osakonna poolt kindlaks määratud korra alusel.

4. peatükk.

Hädaabitööde korraldus.

§ 20. Registreeritud töötuile, kes tööd vajavad, kuid ei saa seda avalikkudel töödel, võidakse korraldada Teedeministeeriumi poolt selleks eriti ettenähtud krediitide ja riigi eelarves selleks määratud summade piirides hädaabitöid, missuguste tööde kavad iga aasta kohta koostab avalikkude tööde osakond. Tööde kavad kinnitab Teedeminister.

Hädaabitöid teostavad: avalikkude tööde osakond, teised riigiasutised ja tarbekorral omavalitsusasutised ning eraorganisatsioonid ja ettevõtted Vabariigi Valitsuse poolt avalikkudeks töödeks määratud krediitide ulatuses ja tingimustel.

Hädaabitööliste kohaldatakse § 16 eeskirjad.

§ 21. Hädaabitööliste töötasude määrad ja maksmise korra määrab kindlaks Teedeminister.

Vabariigi Valitsus võib määrata, et hädaabitöölised ei kuulu vastavate haigekassade alla, vaid et neile korraldatakse haiguskindlustust hädaabitööde krediitide arvel.

5. peatükk.

Sunduslikud tööd.

§ 22. Tööstöörzi poolt pakutud töö mõjuva põhjusega mittevastuvõtmise tõttu töötute nimekirjast § 9 põhjal kustutatud isik, samuti ka § 16 ja § 20 põhjal avalikkudelt töödelt ja tööliste kaadrist ning hädaabitöödelt väljaheidatud isik mõistetakse rahukohtuniku otsusega sunduslikkudele töödele ühest kuni kuue kuuni.

§ 23. Asja võtab rahukohtunik arutamisele ja otsustamisele ainult avalikkude tööde osakonna direktori algatusel, missuguse algatusega võib avalikkude tööde osakonna direktor esineda ainult kuu aja jooksul, arvates isiku töötute nimekirjast kustutamise või avalikkudelt või hädaabitöödelt või tööliste kaadrist väljaheitmise päevast. Ühes asja algatamisega teatab avalikkude tööde osakonna direktor rahukohtunikule, kes esineb asjas süüdistajana.

§ 24. Asja arutab rahukohtunik Kriminaalkohtupidamise seaduses ettenähtud üldises korras, kuid rahukohtunik võib asja otsustada ka käskotsusega, kui ta tunnustab avalikkude tööde osakonna direktori poolt esitatud algatuse juurde lisatud tõendused küllaldaseks asja otsustamiseks.

Rahukohtunik teeb asjas käskotsuse hiljemalt seitsme päeva jooksul, arvates avalikkude tööde osakonna direktori algatuse saabumise päevast, või võtab asja üldises korras vähemalt esmakordselt kohtuistungil arutamisele sama aja jooksul.

Rahukohtuniku käskotsus, samuti ka harilik otsus, on lõplik ja nende peale ei ole mingisugust edasikaebust ega kaja.

§ 25. Rahukohtunik saadab kohtuotsuse täitmiseks avalikkude tööde osakonna direktorile, kes teeb politseile korralduse isiku sunduslikkudele töödele paigutamiseks.

§ 26. Sunduslikkude tööde teostamiseks asutatakse töölaagrid.

§ 27. Töölaagrite arvu ning asukohad määrab kindlaks Teedeminister.

§ 28. Töölaagrid asutatakse, seatakse sisse ja peetakse korras hädaabi-tööde krediitide arvel.

§ 29. Töölaagrite korraldamist ja valitsemist teostab Teedeministeeriumi avalikkude tööde osakonna direktor.

§ 30. Töölaagri personaali moodustavad töölaagri juhataja, tööjuhatjad-kümnikud ja tarvisminevad abijõud.

§ 31. Töölaagri personaali nimetab ametisse Teedeministeeriumi avalikkude tööde osakonna direktor.

§ 32. Töölaagrites olevate töösunduslastega teostatakse Teedeministeeriumi avalikkude tööde osakonna poolt tehtavaid töid kas töölaagrite piirkonnas või väljaspool.

§ 33. Töölaagrites olevatele töösunduslastele makstakse töötasu tükitöö alusel vastavalt töö edukusele Teedeministri poolt maksmapandud erinormide alusel.

§ 34. Töösunduslaste töötasust arvatakse maha toitlustamise ja korteri kulud Teedeministri poolt määratud normide alusel.

Töösunduslastele vajalikud riided ja jalatsid muretsetakse töölaagri juhataja poolt töösunduslaste töötasu arvel ja ulatuses.

§ 35. Töösunduslastele makstakse töölaagris viibimise ajal töötasust välja peale toitlustamise, korteri ja riiete kulude mahaarvamist 25%, kuna ülejäänud osa makstakse välja töölaagrist lahkumisel.

Perekondi omavatele töösunduslastelt kinnipeetud töötasu osa makstakse välja vajaduse korral nende perekondadele ka töösunduslaste töölaagris viibimise ajal töölaagri juhataja korraldusel.

§ 36. Töösunduslaste tööpäev kestab töö iseloomu kohaselt mitte üle 10 tunni. Tööaega ei kuulu söögi- ja puhkeajad.

Tööpäeva algus ja lõpp määratakse töölaagri juhataja poolt.

§ 37. Töökohustustest on vabastatud haiged, arsti otsuse põhjal.

§ 38. Töösunduslased on töökohustustest vabastatud riiklikkudel puhadel ja pühapäevadel, peale kodukorras ettenähtud sisemiste tööde.

§ 39. Töösunduslastel on õigus kirjavahetust pidada, ajakirjandust ning kirjandust lugeda ja töölaagri juhatuse poolt korraldatavatest meelelahutustest osa võtta töölaagrite kodukorras ettenähtud alustel.

§ 40. Töösunduslastel on keelatud:

- 1) alkohoolsete jookide või muude uimastavate ainete tarvitamine;
- 2) rahurikkumine;
- 3) viisakuseta või korratu käitumine ning
- 4) hasartmängude mängimine.

§ 41. Töösunduslast, kes rikub töölaagri korda ehk töödistsipliini, karistatakse töölaagri juhataja poolt distsiplinaarselt käesoleva seaduse ja kodukorra eeskirjade kohaselt.

§ 42. Distsiplinaarkaristused on:

- 1) meelelahutustest osavõtu keeld,
- 2) töönormi suurendamine kuni 25% normaaltöönormist,

3) töötasust mahaarvamine kuni 50% ning

4) kartserisse paigutamine kuni kolme päevani.

§ 43. Töösunduslast võib lubada tööst vabal ajal töölaagrist lahkuda töölaagri juhataja äranägemisel.

§ 44. Töösunduslasi võidakse lubada nende abikaasa või ülenevate või alanevate sugulaste surma või raske haiguse korral lahkuda töölaagrist mitte kauemaks kui viieks päevaks töölaagri juhataja äranägemisel.

§ 45. Sunduslikkudelt töödelt omavoliline lahkumine on keelatud. Omavolist lahkumist võib töölaagri personaal takistada. Omavoliliselt töölt lahkunu toimetatakse sunniviisil tööle tagasi, kusjuures sundusliku tööaja alguseks loetakse uuesti tööle asumise aeg.

Töölaagrist omavoliliselt lahkunuks loetakse ka töösunduslane, keda töölaagri juhataja poolt oli lubatud ajutiselt töölaagrist lahkuda ja kes määratud ajaks laagrisse tagasi ei ole ilmunud.

§ 46. Töösunduslastele, kes haigeks jäänud või töölt vabastatud õnnetusjuhtude või tööst tingitud haavade ja vigastuste pärast, antakse arstiabi ja toetusraha avalikkudel töödel töötavate tööliste haiguse korral kindlustamise määruks ettenähtud korras.

§ 47. Töölaagri kodukorra ning sunduslike tööde korraldamiseks vajalikud juhtnöörid annab Teedeminister.

6. peatükk.

Tööstõrside, avalikkude tööde ja hädaabitööde valitsemine.

§ 48. Registreeritud töötute tööolude korraldamine kuulub Teedeministeeriumi avalikkude tööde osakonnale.

§ 49. Avalikkude tööde osakonna ametnikkude koosseisu võib Teedeministri otsusel täiendada abijõududega töökorralduse erifondi krediitide arvel.

§ 50. Avalikkude tööde osakonna direktoril on õigus tööturu huvides määrata avalikkude ja hädaabitööde algamise, katkestamise ja lõpetamise tähtaega, kusjuures lahkarmised tööde korraldajatega lahendab Teedeminister; kui töökorraldajaks on teine ministeerium — Vabariigi Valitsus.

II.

Käesolev seadus hakkab maksma 20. juulist 1934.

Selle maksmahakkamisega kaotab maksvuse Tööstõrside seadus (VSKK 219 — 1917, art. 1475).

Tallinnas, 20. juunil 1934.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

O. Sternbeck

Teedeminister.

496. Eesti ja Läti vahel Riias, 28. mail 1926. a. allakirjutatud Maksude sissenõudmise ja maksualuste kohta teadete vahetamise konventsiooni juurde kuuluva protokollki kinnitamise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 22. juunil 1934.

Alus: Põhiseaduse § 60 p. 12.

§ 1. Tunnistan kinnitatuks Eesti ja Läti vahel Riias, 28. mail 1926. a. allakirjutatud Maksude sissenõudmise ja maksualuste kohta teadete vahetamise

konventsiooni juurde kuuluva protokoll, allakirjutatud Riias, 17. veebruaril 1934. a.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva dekreediga protokoll prantsuskeelne tekst eestikeelse tõlkega.

Tallinnas, 22. juunil 1934.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

Jul. Seljamaa

Välisminister.

PROTOKOLL.

Eesti Vabariigi Riigivanem ja Läti Vabariigi President, soovides muuta ja täpsemalt ära määrata Eesti Vabariigi ja Läti Vabariigi vahelise „Maksude sissenõudmise ja maksualuste kohta teadete vahetamise konventsiooni“, kirjutatud alla Riias, 28. mail 1926, artikkel teist ja kolmeteistkümnendat, on otsustanud teha protokoll ja nimetanud selleks otstarbeks oma Täisvolinikkudeks, nimelt:

Eesti Vabariigi Riigivanem:

Tema Ekstsellentsi Härra Julius Seljamaa, Välisministri,

Läti Vabariigi President:

Tema Ekstsellentsi härra Voldemars Salnaisi, Välisministri, kes, pärast oma heas ja nõutud korras leitud vastavate täisvolituste vastastikku esitamist, leppisid kokku alljärgnevas:

I.

Eesti Vabariigi ja Läti Vabariigi vahelise „Maksude sissenõudmise ja maksualuste kohta teadete vahetamise konventsiooni“, kirjutatud alla Riias, 28. mail 1926 a., artikkel 2. koostatakse järgmiselt:

„Käesolev konventsioon käib kõigi maksude kohta, mis määratud või edaspidi määratakse alates 1. jaanuarist 1934, samuti ka nendesse puutuvate trahvide kohta“.

II.

Ülaltähendatud konventsiooni artikkel 13. esimene lõige koostatakse järgmiselt:

„Käesolev konventsioon ratifitseeritakse ja ta astub jõusse ratifikatsioonikirjade vahetamise päeval; see sünnib Riias kõige lähemal ajal. Leping jääb jõusse viieks aastaks. Selle tähtaja möödudes jääb ta täidesaadetavaks kuni kuuekuulise tähtaja lõppemiseni arvates päevast, mil üks lepinguosalistest tema üles ütleb.“

III.

Käesolev protokoll ratifitseeritakse ja ta astub jõusse ratifikatsioonikirjade vahetamise päeval.

Selle tõenduseks mõlema lepinguosalise täisvolinikud kirjutasid alla käesolevale protokollile ja kinnitasid sellele oma pitserid.

Tehtud Riias, kahes eksemplaris, 17. veebruaril 1934.

Jul. Seljamaa
(L.S.)

V. Salnais
(L.S.)

PROTOCOLE.

Le Président de la République d'Estonie et le Président de la République de Lettonie, désireux de modifier et de préciser les articles deux et treize de la „Convention entre la République d'Estonie et la République de Lettonie, concernant la perception des impôts et l'échange des renseignements sur les contribuables“, signée à Riga, le 28 mai 1926, ont décidé de signer le présent Protocole et ont nommé à cet effet pour leurs Plénipotentiaires, savoir :

Le Président de la République d'Estonie :

Son Excellence Monsieur Julius Seljamaa,
Ministre des Affaires Étrangères,

Le Président de la République de Lettonie :

Son Excellence Monsieur Voldemars Salnais,
Ministre des Affaires Étrangères,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs trouvés en bonne et due forme, sont convenus de ce qui suit :

I.

L'article deux de la „Convention entre la République d'Estonie et la République de Lettonie, concernant la perception des impôts et l'échange des renseignements sur les contribuables“, signée à Riga, le 28 mai 1926, sera conçu comme suit :

„La présente Convention s'applique à tous les impôts qui sont et seront imposés à partir du 1-er janvier 1934, ainsi qu'aux amendes y relatives“.

II.

Le paragraphe premier de l'article treize de la Convention ci-dessus indiquée sera conçu comme suit :

„La présente Convention sera ratifiée et entrera en vigueur le jour de l'échange des instruments de ratification qui aura lieu à Riga dans le plus bref délai possible. Elle restera en vigueur pour une durée de cinq ans. Après ce terme elle restera exécutoire jusqu'à l'expiration d'un délai de six mois à partir du jour où l'une des parties contractantes l'aura dénoncée.“

III.

Le présent Protocole sera ratifié et entrera en vigueur le jour de l'échange des instruments de ratification.

En foi de quoi les Plénipotentiaires des deux Parties ont signé le présent Protocole et y ont apposé leurs sceaux.

Fait en double exemplaire à Riga, le 17 février 1934.

Jul. Seljamaa.
(L.S.)

W. Salnais.
(L.S.)

497. Võihinna kindlustamise seaduse muutmise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 1. juulil 1934.

I.

Võihinna kindlustamise seaduse (RT 13 — 1934) § 2 muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 2. Võihinna kindlustamiseks moodustatakse Pikalaenu Panga juures fond:

- 1) Kr. 300.000.—, mis kantakse üle fondi arvele maatulunduskapitalist (RT 58 — 1930);
- 2) asunduskapitalist ja teistest erikapitalidest fondi täiendamiseks määratud summadest;
- 3) riigi eelarves fondi täiendamiseks määratud summadest.

Kuni käesoleva paragrahvi esimeses lõikes (punktid 1—3) tähendatud summade tarvilisel määral saamiseni võib § 3 tähendatud juurdemaksude teostamiseks kasutada laenuna summasid maatulunduskapitalist Vabariigi Valitsuse igakordsel loal, kusjuures need summad kuuluvad hiljem katmisele käesoleva paragrahvi esimese lõike p. 3-as ettenähtud korras.

II.

Käesolev seadus hakkab maksma avaldamisega Riigi Teatajas.

Pärnus, 1. juulil 1934.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

K. Selter

Majanduseminister.

Vabariigi Valitsuse poolt 27. juunil 1934 kinnitatud

498. Pensioniseaduse alla kuuluvate Riigi sadamatehase ametnikkude ja teenijate koosseis.

Riigi- ja omavalitsuste teenijate pensioniseaduse muutmise seaduse (RT 199/200 — 1925) I jao, § 2 p. c märkus 4 põhjal kinnitatakse pensioniseaduse alla kuuluvate Riigi sadamatehase ametnikkude ja teenijate koosseis alljärgnevalt:

Ametinimetus

Administratsioon.

Arv

1. Direktor	1
2. Direktori asetäitja	1
3. Pearaamatupidaja	1
4. Raamatupidaja	2
5. Raamatupidaja abi	3
6. Laekahoidja	1
7. Varustuse ostja, ühtlasi ekspediitor	1
8. Arveametnik	7
9. Kontoriametnik	4
10. Masinakirjutaja	1
11. Telefonist	1

Ametinimetused	Arv
12. Kalkulaator	2
13. Joonestusebüroo juhataja	1
14. Konstruktor	7
15. Konstruktor-joonestaja	1
16. Joonestaja	1

Tööstus.

1. Tööstuse juhataja	1
2. Tööstuse ins.-mehaanik	1
3. Vanem meister	2
4. Kontoriametnik	2

Töökojad.

Lukusepa.

1. Meister	1
2. Meistri abi	1
3. Tabelipidaja	1

Elektri-tööriistade.

1. Meister	1
----------------------	---

Valamise.

1. Meister	1
----------------------	---

Sepa-vasesepa.

1. Meister	1
2. Tabelipidaja	1

Treiali.

1. Meister	1
----------------------	---

Katelsepa.

1. Meister	1
2. Meistri abi	1
3. Tabelipidaja	1

Tisleri.

1. Meister	1
----------------------	---

Doki töökoda ja dokid.

1. Dokkide juhataja	1
2. Meister	2
3. Dokkide mehaanik	1
4. Tabelipidaja	1

Ekspeditsioon-purje-maalri.

1. Meister	1
2. Tabelipidaja	1

Jaamad.

1. Meister	1
----------------------	---

Ujuv kraana.

1. Juht	1
-------------------	---

Laod.

1. Laovalitseja	3
---------------------------	---

Ametinimetus

Arv

Riigi sadamatehase nõukogu poolt amettesse määratud teenijad RT 41—19. mail 1931 avaldatud määruse põhjal tehast eraldatud varade realiseerimiseks.

1. Varade valitseja	1
2. Raamatupidaja	1
3. Laovalitseja	1

Peaministri as. Jul. Seljamaa.

Teedeminister O. Sternbeck.

Riigisekretär K. Terras.

499. Põllutööministri määrus meieri kutsetunnistuse väljaandmise korra kohta isikutele, kellel puudub piimandusekooli lõputunnistus.

Alus: Piimasaaduste väljaveo kontrolli seaduse muutmise seaduse § 4 (RT 44 — 1934).

§ 1. Piimasaaduste väljaveo kontrolli seaduse § 4 alusel registreeritud piimatalituste juhatajatelt nõutava meieri kutsetunnistuse omandamise viimaseks tähtajaks on 1. jaanuar 1935.

§ 2. Isikule, kellel puudub piimandusekooli lõputunnistus, kuid kes muul teel on meieri kutsele vastavalt ette valmistatud ja pikemat aega heade tagajärgedega iseseisvalt piimatalitust juhtinud, annab välja meieri kutsetunnistuse. Õisu piimandusekooli õppenõukogu, kui kutset taotleja isik esitab aruande oma praktilise tegevuse kohta ja annab seletusi aruande kohta ja kutsealalistes küsimustes Õisu piimandusekooli õppenõukogu poolt moodustatud vähemalt 3-liikmelisele komisjonile, millest osa võtma kutsutakse põllutöökoda, üleriiklise piimaühisuste keskkliidu ja Eesti meierite ühingu esindajad. Komisjon töötab põllumajanduse osakonna poolt kinnitatud kodukorra alusel.

§ 3. Meieri kutset taotleja esitab kooli juhatajale vastava sooviavalduse, juurde lisades järgmised dokumendid algkirjadena või seaduslikult tõestatud ära kirjadena:

1. Perekonnaseisu tunnistus.
2. Tunnistus eelhariduse kohta.
3. Tunnistused kutselise ettevalmistuse kohta koolis või kursustel.
4. Tunnistused praktilise ettevalmistuse kohta meieri õpilasena või abilisena.
5. Tunnistused teenistuse kohta piimatalituse juhina, piimanduse instruktorina j.n.e.

§ 4. Kutset taotlejal tuleb esitada Õisu piimandusekooli õppenõukogule aruanne oma tegevuse kohta piimatalituse juhina ja ülevaade tegevusest piimanduse edendamiseks järgmise kava järgi:

1. Millistes piimatalitustes töötanud iseseisva juhina ja kui kaua.
2. Milliseid piimasaadusi valmistanud viimase kolme aasta jooksul ja kui palju.
3. Andmed viimase kolme aasta jooksul valmistatud või kvaliteedi kohta %%-des ja üksikasjalised andmed kestmisproovi tulemuste kohta.
4. Millistest võistlustest ja näitustest oma valmistatud piimasaadustega osa võtnud ja millised auhinnad ja autasud omandanud.

5. Ülevaade sellest, mis ette võetud ja saavutatud piimahulga suurendamiseks, piima kvaliteedi tõstmiseks piimatalituse raioonis viimase kolme aasta jooksul.
6. Ettevõetud sammud oma kutsehariduse täiendamiseks, kutsetöös vajalikkude oskuste ja vilumuste omandamiseks.
7. Andmed tegevusest ühistevõtte alal ja avaldatud kirjutised kutsealalistes küsimustes.

§ 5. Käesolevas määruses ette nähtud korras meieri kutsetunnistuse võivad omandada isikud, kes

- a) vähemalt viimase 10 aasta jooksul heade tagajärgedega piimatalitust juhtinud või piimanduse nõuande alal töötanud,
- b) vastava kutsekooli või pikaajalised (3—6-kuulised) piimanduse kursused lõpetanud ning vähemalt 7 viimast aastat iseseisvalt piimatalitust juhtinud.

§ 6. Need isikud, kellel puudub § 5 järgi nõutav praktika, kuid kes vähemalt 5 viimast aastat iseseisvalt piimatalitust juhtinud, peavad meieri kutsetunnistuse omandamiseks Õisu piimandusekooli juures õiendama eksamid kooli õppekava ulatuses kutselistes ainetes: piimamajanduses, piimatööstuses, piimabakterioloogias ning esitama käesoleva määruse järgi aruande tegevuse kohta ja seda edukalt komisjoni ees kaitsma.

§ 7. Kutsekomisjon astub kokku Õisu piimandusekooli juures koolijuhataja poolt määratud tähtaegadel, millest koolijuhataja poolt kutsetunnistust omandada soovijatele hiljemalt 2 nädalat enne teada antakse.

22. juunil 1934. Nr. 1001-11.

Põllutööminister N. Talts.

Põllumajanduse osakonna direktori as. J. Ümarik.

500. Nimekorralduse seaduse elluviimise juhtnõõrid.

Antud Siseministri poolt 28. juunil 1934.

Alus: Nimekorralduse seaduse § 25 (RT 52 — 1934).

§ 1. Kõik Eesti Vabariigi kodanikud, kellel puudub perekonnanimi, on kohustatud selle võtma, esitades Siseministrile vastava sooviavalduse, milles peab olema tähendatud:

1) sooviavaldaja nimi, vanus, perekondlik seis, naise ja laste nimed ning vanus ja elukoht;

2) kus sooviavaldaja ja tema laste sünid ja tema abielu on kantud perekonnaseisuraamatuisse ja missuguses omavalitsuses peetakse tema kohta perekonnaregistrit sooviavalduse esitamise ajal;

3) missuguse perekonnanime sooviavaldaja tahab endale võtta.

Kui perekonnanimeta meeskodanik on abielus, nõutakse perekonnanime valikul naise nõusolekut, missugust nõusolekut naine võib avaldada allkirja andmisega mehe poolt esitatud sooviavaldusel.

§ 2. Omavalitsuse perekonnaseisuametnik märgib temale perekonnakirjade korraldamiseks vajaminevate ja esitatud dokumentide põhjal perekonnaseisutunnistusele (Nimekorralduse seaduse § 5 p. 3, § 12 p. 2 ja § 21 p. 2) kõik Nimekorralduse seaduse § 5 p. 2, § 12 p. 1 ja § 21 p. 1 nimetatud andmed, ära tähendades, missuguste dokumentide põhjal need andmed on kantud perekonnaregistrisse. Säärased andmetega varustatud perekonnaseisutunnistused

esitamise korral ei ole vaja eraldi esitada Nimekorralduse seaduse § 5 p. 2, § 12 p. 1 ja § 21 p. 1 tähendatud ametlikke teatisi.

§ 3. Politsei- ja omavalitsuseasutused on kohustatud Siseministeeriumile ja selle omavalitsuse perekonnaseisuametnikule, kelle piirkonnas on perekonnanimeta kodaniku alaline elukoht, teatama juhtudest, kus Eesti Vabariigi kodanikul puudub perekonnanimi.

Omavalitsuse perekonnaseisuametnik korraldab perekonnanimeta kodaniku perekonnakirju, kui need ei ole veel korraldatud, ja saadab tema perekonnaseisutunnistuse varustatud Nimekorralduse seaduse § 5 p. 2 nõutud andmetega Siseministeeriumile.

§ 4. Kodanikkudele, kellel puudub perekonnanimi ja kes seda ei ole endale võtnud Nimekorralduse seaduse § 2 ette nähtud korras, määrab perekonnanime Siseminister.

§ 5. Määratud või muudetud perekonnanimi maksab ka abielus olija meeskodaniku naise ja alla 18-aastaste vallaliste laste kohta, üle 18-aastaste vallaliste laste kohta aga ainult siis, kui nad on ühinenud vanemate soovivaldusega, missugust ühinemist need lapsed võivad avaldada allkirja andmisega vanemate poolt esitatud sooviavaldusel.

§ 6. Perekonnanime andmise, samuti perekonnanime või nime muutmise otsuse ärakirja põhjal (Nimekorralduse seaduse §§ 9, 16 ja 24) teeb perekonnaseisuametnik vastavates aktiraamatutes ja perekonnaregistris sellekohased märkused: aktiraamatutes — vastava akti äärel, perekonnaregistris — märkuste lahtris.

§ 7. Nimekorralduse seaduse § 10 p. 5 ette nähtud mitme perekonnanime olemasolu tuleb tõestada vastavate dokumentidega (perekonnaseisutunnistus, isikutunnistus, koolitunnistus j.n.e.).

§ 8. Abielus olija perekonnanime võib muuta ainult abikaasa nõusolekul, missugust nõusolekut abikaasa võib avaldada allkirja andmisega teise abikaasa poolt esitatud perekonnanime muutmise sooviavaldusel.

§ 9. Küsimust, kas soovitud uus perekonnanimi või nimi ja muuta kavatsatud perekonnanimi või nimi on eestipärased, otsustab Siseminister, kahtluse korral ära kuulates keeleteadlaste arvamust.

§ 10. Nimekorralduse seaduse §§ 14 ja 22 ette nähtud vastuvaidluse esitamise päevaks loetakse vastuvaidluse postiteel saatmise korral postitempli kuupäev.

§ 11. Kodanikud, kes soovivad lasta kanda oma perekonnanime perekonnanimede kaitseregistrisse, esitavad sellekohase sooviavalduse, milles tuleb tähendada, kelle otsusega ja millal muudeti perekonnanimi, ühes 25 kr. maksa, missuguse maksu saabumise päevast Siseministeeriumi loetakse perekonnanimi kantuks perekonnanimede kaitseregistrisse.

§ 12. Nimekorralduse seaduse § 18 ette nähtud perekonnanimede kaitseregistrisse kantakse:

- 1) sooviavaldaja perekonnanimi ja nimi;
- 2) sooviavaldaja naise ja laste nimed;
- 3) sooviavaldaja endine perekonnanimi;
- 4) kelle otsusega ja millal muudeti perekonnanimi;
- 5) maksu õiendamise kuupäev.

Perekonnanimede kaitseregistrisse kantud isikule antakse tunnistus tema kandmise kohta sellesse registrisse.

Siseministri k.t. K. Selter.

Administratiiv-osakonna abidirektor Osk. Angelus.

501. Välisministeeriumi teadaanne.

Välisministeerium teatab, et 22. juunil 1934 vahetati Varssavis Eesti-Poola vahelise veterinaarkonventsiooni (RT 88 — 1933 art. 639) ratifikatsioonikirjad.

Vastavalt enda artikli 14 eeskirjale astub konventsioon seega jõusse 22. juulil 1934.

Tallinnas, 25. juunil 1934.

Välisminister Jul. Seljamaa.

502. Välisministeeriumi teadaanne.

Välisministeerium teatab, et 26. juunil 1934 vahetati Tallinnas Eesti ja Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidu vahelise Mittekallaletungi ja tülide rahulikul teel lahendamise lepingu pikendamise protokolli ratifikatsioonikirjad.

Vastavalt enda artikli 2 eeskirjale astub konventsioon seega jõusse 26. juunil 1934.

Tallinnas, 26. juunil 1934.

Välisminister Jul. Seljamaa.

503. Tariifinõukogu otsus 15. juunist 1934 raudtee üldise kauba-veotariifi nr. 66 muutmise kohta.

(Protokoll nr. 369 p. 3.)

Alus: Tariifinõukogu seaduse § 8 (RT 106 — 1923).

I.

Raudtee üldine kaubaveotariif nr. 66 (RT 100 — 1928, muudatused RT 17 — 1930 ja RT 21 — 1931) § 49, § 62 p. 1, § 70 p. 3 ja § 75 muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 49. Saatekirja plangi eest võetakse maksu 5 senti.

Saatekirja plankide trükkimise ainuõigus on raudteevalitsusel.

§ 62 p. 1. Saadetisele pandud lunamaksu summadelt võetakse vahetasu:

a) summadelt kuni 100 kr. — iga terve või alatud krooni pealt — 1 sent. Maksu alammäär ühelt saadetiselt on 15 senti.

b) summadelt üle 100 kr.:

esimese 100 kr. pealt 1,00 kr. ja iga järgmise terve või alatud krooni pealt — 0,5 senti.

§ 70 p. 3. Saatekiri täidetakse tindiga või tindipliiatsiga. Parandused saatekirjas peavad olema saatja allkirjaga tõestatud ja, kui parandused käivad arvude kohta, siis peavad õiged arvud olema sõnadega kirjutatud.

§ 75 p. 1. Saatjal on õigus panna saadetisele selle väärtuses lunamaksu saatejaamas enne saatekirja duplikaadi väljaandmist. Selleks saatja tähendab saatekirjas lunamaksu summa sõnadega kirjutatult ja kellele lunamaks tuleb välja maksta, kui ka selle aadressi.

2. Lunamaksu summadelt võetakse vahetasu § 62 järgi.

3. Lunamaksuga saadeti antakse välja saajale peale lunamaksu ja kõigi raudteele kuuluvate maksude tasumist.

4. Peale lunamaksu sissenõudmist sihtjaam täidab raha sissemaksukaardi ja annab ühes rahaga lähemasse postiasutisse väljamaksmiseks lunamaksu saajale.

Siht-postiasutis maksab raha välja lunamaksusaajale samas korras kui hariliku rahasaadetise.

5. Saatjal on kauba väljaandmiseni õigus saadetisele pandud lunamaksu summat suurendada, vähendada või ära muuta.

Lunamaksu puutuvad korraldused tehakse saatja poolt saatejaama kaudu kirjaliku avaldusega, ära näidates, missuguse saadetise kohta korraldus tehakse ja missuguse summani lunamaks suurendatakse, vähendatakse või et lunamaks ära muudetakse; kõik summad kirjutatakse sõnadega.

Need avaldused võetakse raudtee poolt vastu ilma mingi kindlustuseta nende täideviimise eest.

Lunamaksusumma suurendamise, vähendamise või äramuutmise korral võetakse asjaajamiskulude katteks maksu § 65 järgi.

6. Avalduse tegemisel tuleb esitada saadetise duplikaat, millel tähendatakse avalduses tehtud korraldus, mis kirjutatakse alla korraldusetegija poolt. Sealsamas tõestab jaam, et korraldus on võetud täitmisele.

7. Sihtjaam võtab saadud korralduse viibimata täitmisele, tehes vastava märkuse lunamaksusumma muutmise kohta saatekirjal ja teekirjal, lisades saadud kirjaliku korralduse teekirja juurde.

Kui avaldus sihtjaama jõuab pärast saadetise väljaandmist, siis sihtjaam saadab avalduse saatejaamale tagasi teatega, et avaldus on hiljaks jäänud. Saatejaam, niisugust teadet saades, teatab sellest saatjale.

8. Kaubakäsitaja järeldorralduse põhjal saadetise ümberadresseerimisel kantakse lunamaks, kui see ei olnud saatja poolt ära muudetud, uude saatekirja sissenõudmiseks uues sihtjaamas. Peale lunamaksu sissenõudmist uus sihtjaam talitab p. 4 ette nähtud korras.

9. Kui lunamaksuga koormatud saadeti saaja poolt välja ostmata jätmise tagajärjel võistluspakkumisel ära müüakse, siis saadud summast arvatakse maha kõik raudteele kuuluvad maksud, kuna ülejäägiga, mis läheb lunamaksu katteks, talitatakse p. 4 ette nähtud korras.

Kui peale raudteele kuuluvate maksude ja lunamaksu summa mahaarvamist on veel ülejääk, siis makstakse see välja nõude korral: a) nimelise saadetise puhul — saatekirjas nimeliselt tähendatud kaubasaajale ja b) nimeta saadetise puhul — duplikaadi esitajale.

10. Lunamaks peab omaniku poolt välja võetama ühe aasta jooksul, arvates sissenõudmise päevast, vastasel korral talitatakse sellega Raudteede seaduses ette nähtud korras.

Sama tariifi § 70 juurde kuuluv lisa I (saatekirja vorm) muudetakse ja pannakse maksma järgmiselt: (vt. juurde lisatud vorm).

II.

Käesolev otsus loetakse maksvaks 1. augustist 1934.

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi as. J. Ulk.

Sekretär A. Remma.

Eesti Vabariigi Raudteed

Väikekiiruse saatekiri nr. _____

Vagun nr. _____ /k.j. _____ t. _____

Saatejaam _____
 Sihtjaam _____
 Teesihitus (kust kaudu) _____
 Saatja _____
 Saaja _____
 Kohalejõudmisest teatada _____
 Lunamaks _____

peab välja makstama (nimi ja aadress) _____

Raudtee poolt määratud teesihitus (kust kaudu) _____

Saatmisel makstud _____

Vagun täitmiseks antud _____

„ tagasi „ _____

Kuupäev _____

Kell _____

Vastuvõtmise aeg _____

Vastuvõtja ametniku allkiri: _____

Märgid	Kohtade arv	Pakki- mise viis	Kauba nimetus	Saatja poolt näidatud kaal	Raudtee poolt määratud kaal	Klass	Maksude nimetus	Takseeritud	
								Saate- jaamas	Siht- jaamas
.....							1. Veomaks		
.....							2. Saaturite sõit . . .		
.....							3. Lunam. vahetasu . .		
.....							4. Pealelaadimine! . .		
.....							5. Teeharu saatej. . .		
.....							6. Vag. seisum. saatej. .		
.....							7. Hoiumaks saatej. . .		
.....							8. Ümberlaadimine . .		
.....							9. Mahalaadimine . .		
.....							10. Vag. seisum. sihtj. .		
.....							11. Hoiumaks sihtj. . .		
.....							12. Teeharu sihtjaam . .		
.....							13.		
.....							14.		
.....							15.		
.....							16.		
.....							17.		
.....							18.		
.....							19.		
.....							20.		
.....							Kokku		
.....							Saatmisel makstud . .		
.....							Jääb saada		
.....							Lunamaks		
.....							Üldsumma		

Ülesantud väärtus _____

Saatja märkused ja korraldused:

1. Saatekirja juurde lisatud dokumendid: _____

2. _____

Saatja allkiri: _____

Kaaluja
tempel

Vagun tühjendam. antud _____

„ tagasi „ _____

Kuupäev _____

Kell _____

Kohalejõudmise aeg _____

Saadeti _____ välja antud ja lõpparve tegemisel sisse nõutud _____

Väljaandmise aeg _____

193 _____

Jämeda joonega piiratud osa täidab saatja.

Väljaandja ametniku allkiri: _____

Hind 20 senti.

Riigi trükikoja trükk.